

tes i Højsædet, og dernæst, at ingen urene Motiver komme til at spille med ind i det Øjeblik, man træffer Afgørelse om de Skridt, der skulle foretages. Naar jeg nu skal fremdrage nogle Momenter i denne Sag, haaber jeg, at jeg skulde kunne vælge mine Ord saaledes, at vi ikke ved denne Debat føres over til Spørgsmaalet om Brøde eller ikke Brøde, at vi altsaa ikke komme til at debattere selve Spørgsmaalet om den højtærede Forsvarsministers Ansvar i denne Sag. Det foreligger ikke til Debat her, derover maa Sagen selvfølgelig ikke føres i dette Øjeblik. Dertil beder jeg erindret, at naar man nu kommer til at nævne visse Faser i denne Sag, maa hver enkelt Begivenhed bedømmes ud fra de Forudsætninger, som var til Stede, den Gang Begivenheden indtraf, og ikke ud fra Ting, der senere ere fremkomne.

Forhandlingen her i Tinget i Slutningen af September i Fjor gav nogle Oplysninger om Sagen, og om end ikke uden en Del Besvær lykkedes det for Folketinget at faa de Ting klarét, som var blevne bragte paa Bane her under Forhandlingerne. Jeg mindes, at da Forhandlingerne var til Ende, og man udenfor denne Sal havde nævnt Muligheden af at nedsætte en Undersøgelseskommission, havde jeg Lejlighed til at udtale offentligt, at da Tinget i Øjeblikket maatte siges at have faaet alle de Oplysninger, som var krævede, fandt jeg, at man ikke kunde nedsætte en Undersøgelseskommission. Højre vilde paa det Tidspunkt ikke være med til at nedsætte en Undersøgelseskommission, fordi man ikke skal gøre det, uden at man saa at sige paa Forhaand er paa det rene med, at denne Undersøgelse mod en Mand vil ende med, at der fældes en Dom. Den daværende Konseilspræsident gik af og traadte tilbage til sin Plads som Medlem for Ringkøbingkredsen. Derefter kom Albertiforhørene frem og kastede et nyt Lys over, hvad der var foregaaet, ogsaa for Konseilspræsidentens Vedkommende.

Forhørene over Alberti blev henviste til et Udvalg i forrige Rigsdagssamling. Jeg skal nu se bort fra, at der var den formelle Mangel, at det ikke var samtlige Albertiforhørene, der blev henviste til Udvalget — en Opfattelse, som er hævdet indenfor Udvalget og med Støtte og berettiget Støtte fra Rigsdagens Bureau —, men kunde Forhør, der vedrørte Albertis Embedsførelse. Det, der havde Interesse for Udvalget og ogsaa for dette høje Ting, fandtes for en Del i de andre Forhør. Jeg bortser fra dette formelle; jeg nævner det kun.

Maaske kunde man den Gang være kommen udover det, men der blev ikke stillet Forslag derom. Udvalget, i hvilket jeg ogsaa havde Sæde, afgav en Betænkning den 6. Maj. Paa Samlingens sidste Dag, netop den 6. Maj, meddelte Formanden fra Formandspladsen, at denne Betænkning var afgiven, og Udvalgets Medlemmer var, da Betænkningen blev afgiven, ogsaa paa det rene med, at Sagen ikke vilde komme til Behandling her, vi vidste alle den Gang, hvornaar Samlingen vilde blive sluttet. Derfor har dette høje Ting i Virkeligheden, bortset fra spredte Bemærkninger, som i Samlingens Løb ere fremkomne og have givet Anledning til Diskussion, ikke behandlet hele denne Sag paa Grund af de Oplysninger, som ere givne i Forhøret.

I Bladet „Social-Demokraten“ har der til to forskellige Tidspunkter været fremsat Udtalelser vedrørende mig. Den ene Udtalelse gik ud paa, at jeg i en Artikel i Tidsskriftet „Vor Fremtid“ havde slaaet til Lyd for, at den daværende Konseilspræsident J. C. Christensen burde sættes under Anklage for Rigsretten. Dette Standpunkt havde det paagældende Blad Brug for i det Øjeblik. Men et Par Maaneder senere blev mit Standpunkt gengivet saaledes, at jeg havde modsat mig, at den daværende Konseilspræsident kom for Rigsretten, og at det derfor nu var Højres Sag at desavouere Hr. Ellinger; i det Øjeblik havde man Brug herfor. Disse to Standpunkter lade sig jo egentlig ikke godt forlige, og der var tilmed det mærkelige ved det, at begge de to Begivenheder, hvortil der sigtedes, ved et rent Tilfælde indtraadte saa at sige i samme Øjeblik. Ingen af disse Oplysninger er rigtig. Det skal jeg straks komme tilbage til.

Nu i dette Øjeblik kan Folketinget selvfølgelig beslutte Rigsretsanklage mod den tidligere Konseilspræsident J. C. Christensen.

Formanden: Der foreligger ikke Forslag derom. Jeg erkender vel, at mange Talere gaa udenfor det foreliggende Emne, men jeg vil henstille til den Taler, der nu har Ordet, og til de efterfølgende, om man ikke vil holde sig noget nærmere til det Forslag, der foreligger, nemlig Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Ellinger: Jeg har i Forvejen tilladt mig at sige til den højtærede Formand, at jeg ønskede at tale om Spørgsmaalet om Rigsretsanklage, og som Forholdene